

Yayın Adı In City
Referans No 16625787
Renk Renkli

Yayın Tarihi 01.10.2011
Etki Tarafsız
STxCM 213,00

Küpür Sayfa 1
Tiraj 5000

City • Çocuk

Prof. Dr. Sabiha Paktuna Keskin

Bebek ve Emmek ve Emmekten Kesmek...

"Artık uyuyamaz olduk. Geceleri meme emmek için sayısız kereler kalkıyor. Perişan durumdayım."

"Onunla aynı odada uyumam da yetmiyor. Kalkıyorum emdiriyorum tam yatağına koyacağım koyamıyorum... Çünkü koltukaltıma yakın tam şuramı çimdiliyor... Hatta çimdirmek de yanlış tarif, tırnakları ile bana asılı kalıyor ve yatağına bırakamıyorum."

"Hiçbir şey yemiyor... Sadece emiyor... Bence süt de kalmadı. Ne emiyor bilemiyorum. Bence beni emzik sanıyor, beni kullanıyor..."

1506 yılında bezden yapılmış emzikler kullanılıyordu. İnsanoglu henüz petrolü ve petrolden elde edeceği lastiği, kauçuğu keşfetmemiş.

Günümüzden 500 yıl önce de anneler, bezden yaptığı emziği tutuştururirdi bebeğinin eline... Tarihte kayıtlı ilk emzik 1300'lere ait...

1900'lerden bu yana ve halen bebeğin en çok seveceği emziği üretmeye çalışıyor insanoglu. Hamileyken 'Ben bebeğimi emziğe alıştırmayacağım!' düşüncesinde olanlar bile, uyumayıp ağlayan bir bebekle baş başa kalınca, ona en uygun emziği (yani bebeğin keyfine göre tercih edeceği) aramak için 'gecenin bir yarısı' bile demeden kendilerini sokaklara atıyorlar. (Hatta öyle hatırlıyorum ki, birkaç yıl önce bir girişimcinin kurduğu ve geceleri hasıl olan ihtiyaçları temin ederek evlere servis yapan bir internet sitesinin en çok sattığı ürünlerden biri emzik idi.)

Emziği keşfettiren bebeğin kendisidir...

'Emziğin keşfi' konusundaki kişisel görüşüm, bebek tarafından yetişkinlerin keşfetmeye mecbur bırakıldığı, yani keşfettirildiğidir.

Nitekim kayıtlara göre 1300'lerde Joaquin Martinez bebeği gecelerce uyumayınca keşfedivermiş emziği. Ya da keşfettirilmiş bebeği tarafından... Bence kesinlikle ilkel çağlara dayanan öncesi de vardır ama dediğim gibi öncesini kaydı yok maalesef...

İlk emzikler, hayvan kemiklerinden, fildişinden üretilmiş.

Bebeği sakinleştirici etkisi yetişkinleri öyle şaşırtmış ki; hayvan kemiklerinden bebeğe bir güç geçtiğine ve o nedenle böyle sakinleşebildiklerine inanmışlar yıllarca...

"Bilimsellik olmayınca bilmediği konuda ahkam kesmesi zordur, mantığın isterse olsun yetişkin isterse bilirkişi... ("Kanıt Tanık Bilirkişi" isimli romanımdan bir paragraf geldi gözümün önüne.) 1970'lerde insanoglu bebeklerin emziğe olan bağlanmalarını çözmeye soyundu.

Araştırmalara göre; 3. ayda emziğe olan düşkünlük %66 iken, 6. ve 9. aylarda %40-44 oluyor, 2. yaşta ise oldukça düşük düzeylere geriliyordu. Araştırmalar derinleştirildikçe, emziğin ve anneyi emmenin bebeği sakinleştirip huzur verdiği, bu huzurun öğrenmenin gereği olduğu ve anneye bağlanmaya aracılık ettiği anlaşılır oldu.

Bu önemli keşif, emziğe-emmeye olan ilgiyi arttırdı. Araştırmadan-bilimden yoksun masa arkasında kayalarak kesilen bilirkişi ahkamları da rafa kaldırıldı.

Amerikan Çocuk Diş Sağlığı Akademisi yayınladığı bir bildiri ile kalıcı kesici dişlerin belirmesine

kadar anne memesi, emzik, parmak emmek gibi emme alışkanlığı konusunda diş sağlığı açısından herhangi bir kaygı duyulmaması gerektiği açıklandı. Amerikan Çocuk Akademisi de, emziğin aleyhinde bildirilen görüşlerin kesilen ahkamların durdurulması gerektiğini yayınladı.

Gelişimi her açıdan normal giden bir bebek, ek gıdaya başladıktan sonraki doğal süreçte hem anne memesini hem de yalancı memeyi kademeli olarak bırakacaktır. Annenin meme aralıklarını uzatması, dikkati başka şeylere çekmesi de buna yardım eder.

Anne memesi emmenin bebek için 2 anlamı olduğunu da artık biliyorsunuz. Birincisi besin, diğeri en az onun kadar önemi olan dokunmak! Bebek annesine dokundukça ve dokunuldukça güvende hissedecek, gelişecektir.

Kısacası; bebek istediği sürece emmelidir. Ancak 24 aydan daha uzun süre emmeye devam ediyorsa ve hatta aşırıya kaçıyorsa "Emmeye neden bu kadar düştü?" sorusunun yanıtı aranmalı, bulunmalı ve gereği mutlaka yerine getirilmelidir. O zamana kadar da emzirmeye devam edilmelidir. Diğer alternatif ise; memeye salça sürmek, acı sürmek, annenin göğsünü bir şeyle sarıp kapatması veya çocuğun memeyi unutana kadar bir aile yakınıyla kalıp anneden uzaklaştırılması gibi bilimsel araştırmalar öncesi dönemden kalma tavsiyelere uymaktır.

Bu ay, e-maile bebeğini süten ve emzikten nasıl keseceğini soran ve "Bebeğim 16 aylık falanca kişi artık büyüdü memeden kes diyor, oysa siz kitaplarınızda ve konuşmalarınızda emzirmeye devam diyordunuz iki arada kaldım, ne yapayım?" diye kafasının karışıklığını dile getiren yüzlerce anneye cevap vermeye çalıştım. Dileğim bu konun artık kapanmış olması.

Gelecek ay, yine kapanmasını dilediğim ve çok sık sorulan diğer bir konuya cevap vermeye çalışacağım. Annelerin deyişleriyle: TUVALET EĞİTİMİ!

Bana göre, herhangi bir araştırmaya dayandırılmadan bildirilen görüşler, görüş bildirilen kendi kapasitesi ile sınırlıdır. Bu durum bilimsel çalışma önceleri belki tolere edilebilir. Ama günümüzde, anne ile bebek arasında gözle görülmeyen ama etkili olan moleküller keşfedilirken, anne ile bebeğin birbirine bağlanmasından söz edenlerin isimleri Himalaya'nın Tepelerine verilirken, emzirmenin emmenin önemi ve zorla baktırılmamak konusu ayyuka çıkmış iken, 1900'lerin ilk yarısındaki söylemlerin tozlu raflarına takılı kalanların aksini söylüyor olmak ezberi bozmak olmamalı. Şanslı kalın...